

čísla 97 - 110 /děti, mladí/

číslo 97

*Pohádku života kratičkou prožil,
struny jeho čisté duše dozněly.*

číslo 98

*Živote, živote, kouzlo tvé uvadlo,
nad moji mladostí sluníčko zapadlo.
O. Nedbal*

číslo 99

*Proč je tak málo štěstí na světě,
proč, co nám nejdražší,
tak záhy odchází.*

číslo 100

*Přilétl anděl a vzal si tě s sebou tam,
kde duše už nebolí,
kde sídlí jen Láska a Bůh ...*

číslo 101

*Odešels, synu drahý,
(Odešlas, dcero drahá),
aniž by rty Tvé
sbohem zašeptaly...*

číslo 102

*Kvetlo poupě, zvadlo záhy
truchlí, kdo je pěstovali,
urvala smrt poklad drahý,
jímž se těšivali.*

číslo 103

*Tak krátko šel jsem s Vámi,
hle, tu se cesta dělí
a ptáci nad hlavami
mi píseň nedopěli ...*

číslo 104

*Neplačte, rodiče moji,
neplačte, že Vám odcházím,
vždyť já jsem tolik šťasten láskou Vaší,
která na cestu na věčnost mi dostačí.*

číslo 105

*Jak je těžko najít útěchy,
když bolest nedá spáti,
dítě tak náhle ztracené,
nikdo nám nevrátí.*

číslo 106

*Šel anděl země údělem
shlédl zahrádku, v ní krásný květ:
"Pojď", řekl s vlídným úsměvem,
já zasadím tě v lepší svět.*

Verš 107

*Náhle jsem skončil mladý život svůj.
Nedovolil mi čas
poděkovat Vám za výchovu, lásku
a obětavost - a obejmout Vás ...*

číslo 108

*Kdo poznal Tě,
Ten měl Tě rád.
Uměla jsi pomoci, potěšit, rozesmát.
Takoví lidé by neměli umírat.*

Verš 109

*Tragicky jsem skončil
mladý život svůj,
chtěl jsem žít, učit se a poznat svět.
Nedovolil mi čas
poděkovat Vám za výchovu, lásku
- a obejmout Vás ...*

číslo 110

*... já chtěl jsem žít, já chtěl se smát,
já chtěl jsem síly své do práce dát,
v rodinném kruhu si s dětmi hrát,
musel jsem zemřít,
ač byl jsem tak mlád.*